

РЕШЕНИЕ

№ 15961

гр. София, 25.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7994** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.3 вр.чл.34, ал.3, от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Делото образувано по жалба на С. А. Х. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., арабин по народност, в последното съдебно заседание представляван от законния си представител директора на ЦНСТБУ - [населено място] К., настанен в центъра със Заповед № 3Д /Д-С-О-023/12.09.2025г. на директора на ДСП - О., против Решение № 5289/08.04.2024г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да се събере на територията на Република България със своите родители и сестри.

В жалбата се поддържа че решението за отказ е незаконосъобразно. Изтъква се, че в страната оспорващият е заедно със своя пълнолетен брат около 30 годишен, който също подал молба аз международна закрила. С Решение № 1541/22.01.2024г. на оспорващия С. А. Х. е предоставен хуманитарен статут, а по негова молба с рег. № 60470/07.02.2024г., е поискал събиране на семейството- майка, баща и две непълнолетни сестри, а с оспореното решение № 5289/08.04.2024г. е получил отказ. Претендира се, че решението е постановено при следните нарушения на административно-производствените правила - уведомяване за насроченото интервю; осигуряване на участието на непридруженото дете и неговия представител по чл.25 в производството по събиране на семейството и насрочено второ интервю. Връчване на оспореното решение. На проведеното интервю на 21.02.2024г., детето било доста объркано подтиснато и лаконично и не можело да отговори на някои въпроси, в такава ситуация следвало да се приложи

чл.63б, ал.2 ЗУБ и да се проведе повторно интервю. с непридруженото дете.

Адвокатът оспорва, че е уведомена за второто интервю, не е подписвала констативен протокол от 19.03.2024г. Изтъква като съществен факт, че братът на оспорващия също получил решение с предоставен хуманитарен статут и съгласно правилата на ДАБ следвало да напусне общежитието и при напускането взел със себе си и непридруженото дете. За второто интервю било изпратено писмо с обратна разписка за 19.03.2024г. един месец след проведеното първо интервю и на адреса в ПМЗ В., след като знаели, че С. А. Х. е напуснал общежитието заедно с брат си. В чл. 29, ал.10, т.1 ЗУБ била разписана възможност непридружените малолетни и непълнолетни чужденци да бъдат настанявани в семейства на роднини и близки, често срещата и отработена практика. Описва и процедурата за настаняване. Процесуални нарушения били налице както при съставяне на Решение № 5289/08.04.2024г. на зам.председателя на ДАБ, така и при неговото връчване. Решението не отговаряло на изискванията за съдържание и форма, тъй като не съдържало в какъв срок се обжалва съобразно чл.59, ал.2, т.7, а връчването било извършено служебно, едва след предприети действия от адвоката за установяване на резултата от производството, на 30.07.24г. решението било връчено на адвоката. Адвокатът се позовава на чл.34, ал.4 ЗУБ относно непридружен непълнолетен, като председателят разрешавал събирането на непридружен малолетен и непълнолетен чужденец с предоставена международна закрила с родителите му или с друг пълнолетен член на семейството и бил приложим пар.1, т. 3, буква б) и г) от ДР на ЗУБ, като членовете на семейството са родителите и ненавършилите пълнолетие деца.

Претендира, че в най-добрия интерес на детето е да се събере с неговото семейство, като действията на административния орган с постановления отказ не били в интерес на детето. На адвоката било заявено лично от оспорващия в лична среща с него, че искал да се събере с родителите си и тя като негов представител била длъжна да отстоява неговите права. Нямамо бежанец, който да не искал да се събере със семейството си. Изтъква, че практиката на ЕСПЧ, статутът на молителя като бежанец означавал, че молбата му трябвало да бъде разгледана бързо и със специално внимание, като полученият статут на международна закрила служел като доказателство, че лицето се намирало в уязвимо положение, също така било необходимо децата-бежанци да се ползват с по-благоприятни процедури за събиране на семейството. Счита, че най-добрият интерес за непридруженото дете е да се събере със семейството си.

В ход по същество адвокатът поддържа жалбата на заявените в нея основания. Иска съдът да върне преписката за ново произнасяне.

Ответникът – зам. председателят на ДАБ, чрез юрк. К., оспори жалбата изцяло като неоснователна и иска от съда да бъде отхвърлена. Счита, че не са допуснати съществени нарушения при издаването му, обсъдени са всички факти, но относно жалбоподателя не са налице положителните предпоставки по чл.34 ЗУБ, обуславящи неиздаването на положително разрешение да се събере на територията на Република България с членовете на своето семейство. Позовава се на конкретно на чл.34, ал.1 ЗУБ, - изискването семейните връзки да предшестват влизането на територията на страната на чужденеца, което се удостоверявало чрез предоставяне на официални писмени доказателства за семейна връзка и копия на личните документи на членовете на семейството или документите им за пътуване в чужбина. За установяване на личните данни на чужденеца, който счита за непридружено непълнолетно лице и родствените му връзки с лицата, за които твърди, че са членове на семейството му, не са представяни никакви

документи - напр. паспорт и/или семейна книжка или извадка Единния граждански регистър на С., посредством които административният орган да установи родство с посочените лица.

Службата на ВКБООН в България, чрез зам.представителя Б. Пекер представи становище по делото касаещо преценката на организацията, изявления и препоръки относно връщането на лица в С., дадени насоки, процедурата за предоставяне на закрила следвало да остане достъпна за сирийските граждани. По делото са приети доказателствата, представени с жалбата и по административната преписка, както и допълнително представените от страните.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

С Решение № 5289/08.04.2024г. на Д. К., зам.председател на ДАБ, с делегирани правомощия по чл. 48, ал.1, т.1-3 от ЗУБ със Заповед № ЦУ – РД05-788/21.12.2023г. на председателя на ДАБ, л. 30 от делото, на основание чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ и чл.34, ал.1 и ал.2 ЗУБе постановен отказ на С. А. Х. да се събере на територията на Република България със своите родители Р. А. М. и Х. А. А. и неговите сестри Садан А. Х. и С. А. Х..

В мотивите на решението е посочено, че с Решение № 1541/22.01.2024г. на зам. Председателя на ДАБ, на чуждия гражданин е предоставен хуманитарен статут ДС молба с рег. № 60470 от 07.02.2024г. на РПЦ – Х. до председателя на ДАБ, от С. А. Х., [дата на раждане], гражданин на С., е направено искане за събиране на територията на Република България със своите родители и две непълнолетни сестри. В проведено интервю на дата 21.02.2024г., оспорващият заявил, че майка му се казва Р. А. М., родена през 1976г., баща му се казвал Х. А. А., на 57 години, и че двете му непълнолетни сестри се казвали Садан на девет години и С. на шестнадесет години. , живеели в къща под наем в [населено място], искал да се събере с тях в България, защото положението в С. не било добро. Не е могъл да отговори на въпроса в кое дипломатическо представителство желае, в случай, че получи положително решение роднините му да получат документи за пътуване. Към молбата си за събиране на семейството не е представил фотокопия на нито един писмен документ за самоличност на роднините си. С писмо с обратна разписка на адреса му по местоживееене – Б. шосе № 270, отдел ПМЗ кв. В. е изпратено съобщение да се яви на дата 19.03.2024г. от 10:00 ч. за провеждане на второ интервю, в което да бъдат уточнени пропуските от първото интервю и да представи необходимите фотокопия на писмени документи, като за интервюто бил уведомен и представителя на непълнолетния адв. Д.. Поради невявяване, на молителя, бил изготвен констативен протокол от дата 19.03.2024г.

При тези фактически установявания, в мотивите на решението органът се е позовал на пар.1, т.3 от ДР на ЗУБ за членове на семейството и формирал извод, че оспорващия не можел да докаже че лицата Р. А. М. и Х. А. А. са негови родители, както и че Садан А. Х. и С. А. Х. са негови непълнолетни сестри.и членове на семейството му, за родителите и сестрите не са налице всички положителни предпоставки за събиране на семейството. Видно от съдържанието на молбата за събиране на семейството, представена на л. 38 от делото, в същата се сочи, че се подава от С. А. Х., настанен в РПЦ – [населено място], отдел ПМЗ – В. и

адв. Л. Д. от САК, негов представител по чл.25 ЗУБ на основание Решение № 3196/13.11.2023г. , Молбата съдържа печатен текст -: "Госпожо председател, С решение на председателя на ДАБ при МС имам предоставен хуманитарен статут. Непридружен непълнолетен съм и на основание чл.34/1/ от ЗУБ желая да се събера със семейството си." Н съдържа се ръкописен текст „ майка, баща и 2 сестри“ . Следва печатен текст: „Моля, настоящата молба да се счита за начало на производство по чл.34 и сл. ЗУБ. Прилагам документи:“ следва ръкописен текст „Документите ще бъдат предадени от брат ми, който също е в ПМЗ – В.“. В частта за подписи – на първия ред има обозначение „С уважение“ и поставен палец, без обозначение на авторство, на втори ред: Превод се съдържат нечитаемо име и подпис и на трето място Представител по чл.25 ЗУБ адв. Л. Д. се съдържа подпис. Видно от протокола за проведеното интервю, освен данните за имената на майката, бащата и сестрите, както и причините да иска да се събере с роднините си, на въпроса в кое дипломатическо представителство желае да бъдат получени документите за пътуване е вписано ръкописно, не е уточнено, тъй като молителят трябвало да се допита до родителите си. На въпроса какви фотокопия от документи за самоличност – национален паспорт или други документи представяш за роднините си, е вписан отговор – ще представя документи в близките дни. Протоколът за интервюто е подписан от чужденеца – съдържа се подпис и текст на чужд език, от адв. Д. и преводач.

По преписката се съдържа уведомление от началник ПМЗ – В. от дата 06.03.2024г. до директора на 124 ОУ в [населено място], че С. А. Х. от 29.02.2024г. не се намира на територията на отдел ПМЗ – кв. В., РПЦ – С.. Представено е съобщение по молбата за събиране на семейството, с което се указва, че се насрочва второ интервю на 19.03.2024г., а адресът е [населено място], [улица] – който е адресът на ПМЗ – В. и е вписан в регистрационния лист на оспорващия при регистрацията на първоначалната му молба за закрила. Съдържа се пощенски плик и известие за доставянето му, но няма данни за връчване. Видно от съдържанието на съобщението – изпратено във връзка с молбата за събиране на семейството, следвало да се яви за провеждане на интервю, съдържа се и предупреждение, че неявяването на интервю, ще бъде счетено за неспазване на съществено задължение в производството по събиране на семейството. Неявяването на определената дата или в продължение на 10 работни дни след нея, съставлявано основание за оставяне без разглеждане на „производството по молбата“.

На 19.03.2024г. е съставен констативен протокол, според който за неявяване на С. А. Х., въпреки запознаването му със задълженията му „по време на производството за предоставяне на международна закрила и произтичащите от неспазването им последици.“. Няма данни адв. Д. да е уведомена за дата 19.03.2024г. за провеждане на второ интервю.

В хода на съдебното производство са приобщени доказателства за брата на оспорващия Саден А. Х., [дата на раждане] , с предоставен хуманитарен статут с Решение № 1553/22.01.2024г. на зам.председателя на ДАБ Д. К., с адрес по регистрацията му в [населено място], кв. Б., [жк], № 12, вх. В, ет.01, ап. 041. Представена е и молба до ДСП „О.“, с копие до ДАБ, НБПП, с която Саден А. Х. моли да стане настойник на брат си С. А. Х., задължил се е в едномесечен срок да предостави документи за доказване на роднинска връзка. Според молбата прилага копия на лична карта, българска и сирийска; копия на личните карти на родителите; копия на семейна книжка; копия на договор за наем; копия на решение за хуманитарен статут на брат му - оспорващият по

делото. В молбата е посочено, че са 1,5 година в България, родителите изпратили брат му с него по пътя за Европа. Доказателства обаче като описаните в молбата – копия на лични карти на родителите и копие на семейна книжка не се съдържат. Също според изявление на кмета на район К., обективирано в писмо от 20.12.2024г. на декларирания адрес е открит български гражданин, оспорващият и брат му не са установени. Този адрес е посетен и от органите на Агенция "Социално подпомагане", но оспорващият и брат му също не са открити, а при разговор със собственика било установено, че Саден А. Х. само бил регистриран на адреса, но никога не е живял. В посоченото производство следователно не са представени писмени документи за произхода на оспорващия.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата първоначално е подадена чрез адв. Д. от САК, потвърдена изрично от оспорващия и законния му представител с молба от 14.01.2026г., а адв. Д. е назначена за представител на оспорващия с Решение № 25-207-1984/ 02.12.2025г. на председателя на НБПП във връзка с молба от 25.11.2025г. на директора на ЦНСТБУ - [населено място] К.. Следователно, са потвърдени извършените действия от адв. Д..

Жалбата е от дата 02.08.2024г., а оспореното решение е връчено на дата 30.07.2024г. на адвоката. Отбелязано е и връчване чрез съобщение с обратна разписка на адрес [улица] в [населено място], но няма данни за невръчване на съобщението. Посочено е, че е допусната техническа грешка при връчването на решението на непълнолетното дете, поради което се връчва на адвоката.

Съдът приема, че процесната жалба е допустима като подадена в срок и последващо потвърдена представителна власт на адв. Д. да я подаде.

Правна преценка на съда

Съгласно чл.34, ал. 4 ЗУБ, в редакцията след ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., действаща към датата на подаване на молбата за събиране на семейството, председателят на Държавната агенция за бежанците разрешава събирането на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец с предоставена международна закрила с родителите му или с друг пълнолетен член на семейството му или с лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай, когато родителите му са починали или са в неизвестност.

Съгласно чл.34, ал. 5 ЗУБ, когато чужденецът не може да представи официални документи, доказващи брака или родството, те се установяват с подписана от него декларация или по друг начин. Следователно, без доказване на родството по правилата на българския закон, в случая ЗУБ, е недопустимо се уважи молба за събиране на семейството. Що се касае до позоваването на адв. Д. на зачитане на висшите интереси на оспорващия, то съдът на ЕС е дал тълкуване на чл.24, параграф 2 от хартата за основните права на ЕС, според което, тази разпоредба не допуска компетентният национален орган да се произнася по молба за международна закрила, подадена от непълнолетно лице, без да е определил конкретно висшия интерес на това непълнолетно лице в рамките на индивидуална оценка - т. 2 от диспозитива на Решение на Съда на ЕС (Голям състав) от 11 юни 2024г. по дело С-646/21. Следователно, в производството по разглеждане на молбата за закрила на оспорващия, приключило с решението

за предоставяне на хуманитарен статут, този въпрос следва да бъде разрешен, компетентен да го разреши на първо място е административният орган, компетентен да вземе решение по молбата за международна закрила. Съобразяването с този интерес е посочено изрично на стр. 3 от Решение № 1541/22.01.2024г. , в това число е обсъдено и взето предвид, че на територията на страната е влязъл заедно с неговия брат Саден, на който българското законодателство допуска да бъде поверена грижата за непълнолетния му брат след като е предоставен хуманитарен статут. Разпоредбата на чл.33, т.1 ЗУБ допуска настаняване на непълнолетни чужденци с предоставен статут при близки роднини, какъвто несъмнено е братът на оспорващия. Действително има развитие, в хода на съдебното производство и оспорващия не живее при брат си. От септември 2025г. е настанен в социална институция, представляван е от директора на социалния дом като негов законен настойник.

В настоящото производство при преценка на висшия интерес на детето, конкретно в контекста на заявлението за събиране на семейството, в интерес на непълнолетния оспорващ е да се събере с истинските си родители по произход. Този интерес изисква обаче надлежно доказване кои са лицата, родители на оспорващия, без всякакво съмнение.

Официални писмени документи не са представени към заявлението, още същото е заявено, че ще бъдат представени от неговия брат. На интервюто оспорващият е заявил, че ще бъдат представени писмени документи за родителите му от неговия брат скоро след интервюто, но такива не са представени към датата на постановяване на оспореното решение. На оспорващия по време на интервюто са зададени въпроси, що се касае до местонахождението на родителите му, същият е заявил, че се намират в [населено място], предвид на което не може да бъде направен извод, че същите са в неизвестност и издирването им да бъде извършено по реда на чл.34, ал.9 ЗУБ.

Второ, няма изявление нито във връзка със заявлението за събиране на семейството нито в производството пред съда, невъзможност за представяне на документи за родителите или за сестрите на оспорващия, с които иска да се събере.

Що се касае до възможността, както претендира адв. Д., пропуските, да бъдат представени документи да се преодолеят чрез провеждане на второ интервю с оспорващия, съдът съобрази следното: Както претендира ответникът, доказването на основанието, че родствениите връзки са съществували преди датата на влизане в страната, следва да бъде извършено с официални писмени документи за семейната връзка, с представяне на копия от личните документи на членовете на семейството или документите им за пътуване в чужбина.

Що се касае до изискването за представяне на официални документи към

заявлението за събиране на семейството, то същото на първо място произтича от чл. 5, параграф 2 от Директива 2003/86 /ЕО на Съвета за правото на събиране на семейството, към която разпоредба препраща чл. 11 от същата директива, относно събирането на семейства на бежанците, при условие, че бъде спазен параграф 2 от същата - "2. Когато един бежанец не може да представи официални документни доказателства за семейната връзка, държавите-членки взимат предвид други доказателства за съществуването на подобна връзка, които следва да се оценяват в съответствие с националното право." Тази разпоредба попада в глава 5 "Събиране на семействата на бежанци" от Директива 2003/86 /ЕО, която според параграф 1а от ДР на ЗУБ е транспонирана с разпоредбите на този закон - нова разпоредба, ДВ, бр. 52 от 2007 г.

В случая се касае за доказване на произход на оспорващия с лицата, за които твърди, че са негови родители и родствени връзки със сестрите си, с които иска да се събере, т.е. по отношение на последните следва да докаже произход от общ родител. В чл.34, ал. 5 ЗУБ, в приложимата редакция - след ДВ, бр. 52 от 2007 г. изрично е предвидено, че когато чужденецът не може да представи официални документи, доказващи брака или родството, те се установяват с подписана от него декларация или по друг начин. В казуса по делото не се твърди невъзможност за представяне на официални документи за произхода на оспорващия, при които обстоятелства за ответника не е възникнало задължение за провеждане на интервю, който извод следва и от новата редакция на разпоредбата, която предвижда изрично провеждане на проучване чрез интервю, но при определени условия. Така след постановяване на оспореното решение, с изменението на чл.34, ал.5, второто изречение от ЗУБ: "Когато чужденец с хуманитарен статут не може да представи официални документи, доказващи брака или родството, но е дал задоволително обяснение за липсата на доказателства и изявленията му са преценени като непротиворечиви и достоверни, бракът и родството могат да бъдат установени чрез провеждане на интервю и други подходящи проучвания.

Следователно, в производството по молба за събиране на семейство, провеждането на интервю с чужденеца е обусловено от заявена невъзможност да бъдат представени официални документи за произход и обосновано, непротиворечиво обяснение за тази невъзможност. Адвокат Д. не се позовава и не обосновава нито невъзможност за представяне на писмени доказателства за родителите и сестрите на оспорващия - копия на официални документи, каквито безспорно не е престанала да издава сирийската държава. Такива обстоятелства не са установяват и в хода на съдебното производство по делото и следователно, не е допуснато процесуално нарушение с непровеждането на второ интервю с оспорващия. В хода на производството

оспорващият е бил представяван от адвокат Д., като е имал на разположение правни съвети за възможностите да обоснове молбата си за събиране на семейството.

В производството по делото съдът преценява само законосъобразността на оспореното решение, изложените от адвоката доводи за провеждане на интервю за доказване на произхода на оспорващия, без последният да твърди невъзможност за представяне на документи, са необосновани и несъответни на чл. 34, ал. 5 ЗУБ. Оспорващият е непълнолетен, по националното право извършва самостоятелно правни действия със съгласието на законния си представител и по съветите на адвоката. Посоченото изключва твърдения вместо него за възможността или не да представи официални документи към молбата си.

От анализа на приложимите разпоредби следва, че решението за събиране на семейството не може да бъде издадено само въз основа на твърдения, че конкретни лица са родители и сродници на оспорващия. Следва да се посочи, че в становището си по делото Службата на ВКБООН също няма препоръки за даване на решение за събиране на семейството само по изявленията на оспорващия и без събирането на конкретни доказателства, нито се твърди невъзможност за представяне на доказателства, по съображения, свързани със сирийската държава.

Всичко изложено сочи на извод за законосъобразност на оспореното решение на основанията по чл.146 АПК, неоснователност на жалбата и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Х. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., представяван от законния си представител директора на ЦНСТБУ - [населено място] К., по последни данни настанен в центъра със Заповед № 3Д /Д-С-О-023/12.09.2025г. на директора на ДСП - О., против Решение № 5289/08.04.2024г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да се събере на територията на Република България със своите родители и сестри.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението, преписи да се изпратят на страните, в това число на оспорващия чрез законния му представител и чрез адвоката.

Съдия: